

Yakışıklı Geyik

– Serdar102 · 28 Ağustos 2012

Tibet munçağının Hani adında bir papağanı vardı. Munçak, Hani'yi satmak istiyordu fakat kimse Hani'yi almaya yanaşmıyordu. İşte, az önce tavşanın biri Hani'yi satın almak istemiş ama Hani olur olmaz yerde söze karışarak bu satışı engellemiştir. Tavşan gittikten sonra, onların arasında şu konuşma geçti:

“ Kızma be Munçak..Ne olmuş yani iki çift de söz biz ettiysek. Ben sadece kendimi tanıtmaya çalıştım. Bunun için çeşitli konularda fikir ileri sürüp, yorum yaptım. Kime ne zararı var benim fikirlerimin. Beyinsel fonksiyonlarımın bir ürünü bu fikirler, yani işleyen beyin fikir üretiyor, fikir söz şeklinde ağızdan çıkıyor. Hem tavşan beni beğenmediğinden değil, seninle olmam çok daha faydalı olacağı için, beni satın almadı ve tavşan beni satın almadı diye bana kızmak hakkına sahip değilsin. “

Bunun üzerine Munçak, Hani'nin bulunduğu kafese sarıldı:

“ Canım Hani, seni satmak benim zoruma gitmiyor mu sanıyorsun? Yüreğim parçalansa da seni satmaya mecburum. Tavşan çok zengindi, süper para teklif etti. Bir ev alır, içini dayar döşer, kalanla iş kurardım, hayatım kurtulurdu. Keşke her söze limon sıkıp tavşanı vazgeçirmeseydin. “

“ Tamam, Munçak. Beni sevdiğini ispatladın. Şimdi bir adım geriye git de, havasız kalmaktan kurtulayım. İki adım demedim yakışıklı geyik, bir adım dedim. Bir adım ileri gelersen söyleyeceklerimi daha yakından dinlemek ve daha iyi anlamak şansına kavuşursun. Eee ne diyordun, beni satın dayalı - döşeli ev alıyordun, iş kuruyordun. Ya ben ne oluyorum? “

“ Ne demek, ben ne oluyorum? Sen zengin birinin yanına gidiyorsun ve lüks içinde yaşıyorsun. Yeni sahibin belki seni altın bir kafese koyar. Hayatın değişir, gerçek mutluluk neymiş öğrenirsin. “

“ Altın kafes ve gerçek mutluluk. Altın kafesi anladım da, gerçek mutluluk ne demekmiş? Şu mutluluk denen olgunun gerçeği nasıl oluyor? “

“ Bak Hani, şimdiye kadar sevinçli olduğumuz, mutlu olduğumuz zamanlar vardı. Arada mutsuz olduğumuz durumlar da bulunuyor. Bazen ne mutluluğu, ne mutsuzluğu düşünmeden yaşarız. İşte, bu mutluluk hayali mutluluktur; bir görünür, bir yok olur. Gerçek mutluluk ise, süregelir yani hep mutlu olursun. “

“ Zengin tavşan beni almış olsaydı, altın kafese koymuş olsaydı, en güzel yiyeceklerle besleseydi gerçek mutluluk neymiş öğrenemezdim, çünkü sen yanımda yoksun diye mutsuz olurdum. “

Hani'nin böyle konuşması üzerine Munçak derinden etkilendi. İçi cız etti. Onu satarsam mutsuz olacak, diye düşündü. Satmasa ne kaybederdi? Yatacak yeri vardı. Yiyecek, içecek ormanda boldu. Hem Hani gibi bir dostu arasan bulamazdın. Söyledikleri ise, yabana atılır cinsten değildi. Anlayana çok şey öğretilirdi. Munçak, seni satmaktan vazgeçtim deyince Hani bir sevindi, bir sevindi ki, sormayın.

Aradan aylar geçti. Sonbaharın son günleriydi. Havalarda soğumaya başlamıştı. Tibet Dağları'nda yaşayan geyiklerin bölge temsilcilerinin toplanıp, kış için gerekli hazırlıkları konuşacakları gün gelmişti. Toplantı alanına geyikler üçlü gruplar halinde geliyordu. Munçak ise, Hani'yi mağarada bırakmıştı. İki arkadaşıyla birlikte toplantı alanına gelince geyiklerin sevgi gösterisiyle karşılandı. Munçak biraz sonra toplantı başkanlığı için aday olduğunu açıkladı.

Hani mağaranın dışında gürültüler duydu. Kulak kabarttı. Pek çok ayak sesi gittikçe yakınlaştı ve duruldu. Artık tek bir ses duyuluyordu. O da, bir insan sesiydi. Ses özet olarak, geyiklerin yaptıkları toplantının basılacağını ve bütün geyiklerin kurşunlanacağını söylüyordu. Gelenler, yarım saat sonra gidince, Hani toparlandı. Bunlar kötü insanlardı. Bir katliam yapacaklardı. Oysa Munçak giderken neşeliydi. Başkan seçilirim diyordu. Munçak ölmemeliydi, hiçbir geyik ölmemeliydi. Yazıktı onlara. Katliam olmayacaktı. Kafesten çıkar, uçarak gider, duyduklarını söyler, onları kurtarırdı.

Hani çok uğraştı demir kafesin kilidini kırmak için. Kanatlanıp kanatlanıp kafesi taş duvara çarptı. Her tarafı yara-bere içinde kaldı. Tüyleri birer birer kopup yere düşüyordu. Hani'nin bu inanılmaz güç gösterisine kilit dayanamadı ve kırıldı. Hani kafesten fırlayıp, mağaranın dışına çıktı. Fakat Hani bir türlü uçmayı başaramadı. Yardıma koşamadı. Bunda Hani'nin kafeste doğup büyümesinin rolü vardı. Zaten Hani hayatı boyunca hiç uçmamıştı. Kötü insanların yaptığı katliam korkunç oldu. Geyiklerin çoğu toplantı alanında can verdi. Sadece Munçak ve dört Barasinga geyiği kurtulmayı başardı.

Munçak, Barasinga geyikleriyle birlikte, mağaraya geldiğinde Hani'yi bulamadı. Demir kafes yerde, kilidi kırılmış, mağara Hani'nin güzelim tüyleriyle doluydu. Munçak dışarı çıkınca ayak izlerini fark etti. İnsanların ayak izlerini. Oysa bu izler mağarada yoktu. İzler aşağıdan geliyor, toplantı alanına doğru gidiyordu. Demek ki, insanlar burada mola vermişlerdi ve Hani konuşmaları duyup yardıma gelmek amacıyla kafesin kilidini zorlukla kırmıştı. Hani uçamazdı, yardıma gelemezdi, o zaman neredeydi? Munçak önce Hani'yi bulacak ve sonra başarılması olanaksız gibi görünen planını uygulayıp, tam toplantı başkanı seçildiği anda ortalığı kan gölüne çeviren, masum geyikleri katleden insanları cezalandıracaktı. Munçak, ayak izlerini takip ederek, Hani'yi buldu. Zaten fazla uzağa gidememiş, biraz ilerdeki çalılırların dibinde baygın yatıyordu. Yaraları sarıldıktan sonra mağaraya bırakıldı.

Munçak ve Barasinga geyikleri gece yarısı toplantı alanını rahatça görebilecekleri bir tepeye çıkarak durum değerlendirmesi yaptılar. İnsanlar, çadırlarda uyuyorlardı. Sadece üç nöbetçi bırakmışlardı. Munçak işin bu gece bitmesini istiyordu. Fakat Barasinga geyikleri yarın öğle vakti, gündüz gözünü diyorlardı. Munçak, onlarla fazla tartışmadı. Tamam, sizin dediğiniz olsun, diyerek sözü bağladı. Daha

sonra geyikler bir mağaraya girip yattılar. Barasinga geyikleri uyur, Munçak uyumazdı. Sessizce mağaradan çıkarak, toplantı alanına geldi. Nöbetçileri kollayarak çadırlara yaklaştı. Üstün koku alma gücünü kullanarak cephanelik çadırını buldu. Kapıdaki nöbetçiyi bayıltarak çadıra girdi. Dinamit dolu çantayla bir kutu kibrit alarak kaçtı. Munçak tepeye çıktı. Oradaki gölün toplantı alanına bakan yamaçlarındaki kayaların arasına dinamitleri yerleştirdi ve fitili ateşledi. Biraz sonra patlayan dinamitler büyük kaya parçalarını ve tonlarca suyu toplantı alanına indirdi.

Munçak sabah olunca toplantı alanına şöyle bir baktı. Çadırlar yoktu, ortalıkta insan görünmüyordu. İnsanların hepsi ölmüş müydü? Sağ kalanlar varsa garanti peşine düşeceklerdi. O zaman Barasinga geyiklerini yanına alarak tepenin arkasındaki bataklığa sığınacaktı.

Munçak, Barasinga geyiklerini mağarada buldu. Onlar, gece yarısı yer sarsıntısı olduğunu zannetmişler ve dışarı çıkmamışlardı. Olanları Munçak'tan dinleyince çok kızdılar. Dördü birlik olup Munçak'ın üstüne yürüdüler. Munçak mağaradan kendini dışarı zor attı. Barasingalar, laf anlamıyordu. Amaç, hunharca öldürülen geyiklerin intikamını almak değil miydi? İşte, intikam alınmıştı. Bu nefret nedendi? Gündüz gözüyle zaten bir şey yapılamazdı. Barasingaların belli bir planı yoktu. Güpegündüz eli silahlı onca insanın üstüne tekme-yumruk yürüyemezdin ya. Bol bol yiyip, bel bel bakınmakla intikam alınamazdı. Masum geyiklerin kanı yerde kalırdı. Birbiri ardınca patlayan silahlar anlamsız tartışmaya son verdi. Munçak ve Barasingalar, hızla tepeyi aşip, bataklığa doğru kaçtılar. Peşlerinde büyük patlamadan sağ kalan üç insan vardı. Gözleri dönmüş, acımasız, katil ruhlu insanlardı.

Bataklıkta Munçak'la Barasingalar arasında yeni bir anlaşmazlık çıktı. Barasingalar, üç insandan kaçmayı gururlarına yedirememişti. Onların silahları varsa bizim boynuzlarımız var diyorlardı. Geri dönüp saldıracaklardı. Munçak çok diretti dönmeyin diye ama dinletemedi. Munçak'ın boş bulunduğu bir anda onu bataklığın çamurlu sularına ittiler. Munçak ağır ağır bataklığa gömülürken, bir kez olsun yardım edin demedi. Bütün Barasinga geyikleri böyle değildi ama, bu dört terso nasıl bir araya gelmişti, hayret!..Barasingalar, bataklığın çıkışında namlulara hedef oldular ve birer birer cansız yere serildiler.

Aradan altı ay geçti. İnsanlar gitmiş, olanlar unutulmuştu. Papağan Hani iyileşmiş, uçmayı öğrenmişti. Munçak'ı arıyordu, neredeydi Munçak? Hani, bir gün bataklıktaki ağaçların birinin üstünde dinleniyordu. Uzaklarda bir geyik gördü. İster misin bu Munçak olsun? Hani, heyecan içindeydi, yakındaki bir ağaca kondu. Artık emindi, Munçak karşısındaydı. Hani, sevinç çığlıkları atarak, Munçak'la kucaklaştı. Munçak ise, Hani'ye hiç beklemediği bir anda kavuşmuştu. Olanı, biteni anlattı. Barasingalar tarafından bataklığa itildikten sonra hayattan ümit kestiğini söyledi. Bunun üzerine Hani:

“ Peki, nasıl kurtuldun? “ diye sordu.

Munçak:

“ Kurtulmadım, kurtarıldım...” dedi.

“ Seni kim kurtardı? “

“ Su yılanı Rave. Dört metre boyunda, iri bir su yılanı. Beni yeniden hayata döndürdü. Onunla çok iyi arkadaş olduk. Güçlü bir karakter yapısına ve sağlam bir iradeye sahip. Ağzından kırıcı söz duyamazsın, yalan söylemez, kötülük bilmez. “

“ Rave şimdi nerede? “

“ Buralardadır. Bazen benden ayrılır, şöyle bir dolaşıp geleyim, der gider. İki, üç saat ortada görünmez. Nereye gider, ne yapar bilmem. “

“ Sorsan ya, arkadaş neredeydin, diye. “

“ O kadarı da fazla. Özel hayatına karışamam. Dostları, arkadaşları vardır, onların yanına gidiyordur. Herhalde bütün zamanını bana ayıracak değildi. “

“ Gel Munçak, takip edelim şu Rave'yi. Bakalım nerelere gidiyor, neler yapıyor? “

“ Takip edelim de, ayıp etmiş olmaz mıyız? Belki bizim bilmememiz gereken durumlar vardır. Hem Rave, takip edildiğini fark ederse bize kızabilir. “

“ Kızmaz, kızmaz. Yardıma ihtiyacı olabilir Rave'nin, ama bunu sana söyleyememiştir. Aniden ortaya çıkarız, Rave sevinir. Eğer yanlış yapmışsak suç benim, seni ben zorladım. Sen beni kırmamak için, bu işe girdin. Tamam mı? “

“ Tamam değil. Senin önsezilerine güvenirim. Boşuna konuşmazsın. Macera olsun diye hiçbir işe kalkışmazsın. Garanti Rave'nin yardıma ihtiyacı vardır. Dikkat ediyorum da, son günlerde daha az konuşur oldu. Gittiği yerden dönünce hep düşünceli oluyor, dalıp gidiyor. Ben konuşuyorum, o dinliyor. Aradan birkaç saat geçmeden kendine gelemiyor. Rave'yi takip ederiz ama bir şartla: Yanlış düşersek suç ikimizin olur. “

“ Aslanım Munçak, seni seviyorum, şartını kabul ediyorum. “

Munçak daha sonra hayatını borçlu olduğu su yılanı Rave'yi Hani ile tanıştırdı. Hani ilk anda çekindi Rave'den.

‘ Ne kadar kocamanmış. Falso yaparsak ve bir kızarsa yutar beni bu Rave ‘ diye düşündü. Plan, kusursuz

olmalıydı. Rave hiçbir şeyin farkına varmamalıydı. Kolay değildi, Munçak ölümden dönmüştü. Daha tam olarak toparlanamamıştı. O, bataklıkta kısılıp kalacak bir geyik olamazdı. Bataklıktaki yaşam eski Munçak'tan pek çok şeyi alıp götürmüştü. Yürümesi yavaşlamıştı, hızlı koşamıyordu. Neredeydi o rüzgârla yarışan geyik? Zayıflamıştı azıcık, eskisi gibi heybetli değildi. Ayrıca boynuzunun biri ortadan kırılmıştı. Munçak, Barasingalar mağarada kendisine saldırdığında boynuzunun kırıldığını söylemişti. Munçak'ı bu işe fazla karıştırmadan Rave'nin durumunu araştırmalı, yardıma ihtiyacı varsa yardım etmeli, Munçak'ın Rave'ye can borcu ödenmeli ve Munçak'ı bataklıktan kurtarıp ormana götürmeliydi. İşte, o zaman Munçak yine rüzgârla yarıştırdı. Eğer Munçak isterse, yeniden bir kafese girer, Munçak'ın onu iyi bir fiyata satmasını beklerdi. Yeter ki, Munçak bataklıktan kurtulsundu. Arkadaşlık dediğin böyle olurdu.

Bir gün Hani başının ağrıdığını söyleyerek bataklıktaki mağarada kaldı. Munçak ile Rave gezmeye çıktılar. Bir saat sonra Rave, şöyle bir dolaşıp geleyim, dedi ve Munçak'tan ayrıldı. Rave bataklık suyuna girdi ve yüzmeye başladı. Hani ise, gökyüzünde yükseklerde uçarak, Rave'yi izliyordu. O, bugün Rave'nin nereye gittiğini, ne yaptığını öğrenmeye kararlıydı.

Rave uzun süre yüzdükten sonra küçük bir adaya çıktı. Yanına kendi kadar bir su yılanı ve on tane yavru su yılanı geldi. İki saate yakın onların yanında kalan Rave, daha sonra geldiği yoldan Munçak'ı bıraktığı yere doğru yüzmeye başladı. Hani, Rave'den önce, Munçak'ı buldu. Olanları anlattı. Her şey apaçık ortadaydı. Rave eşini ve yavrularını görmeye gidiyordu.

Munçak, Rave gelince, artık ormana gitmek istediğini, ormanı özlediğini söyledi. Rave ısrar etti Munçak'a kal diye ama Munçak, kesin kararını verdiğini, gideceğini, ara sıra ziyarete geleceğini söyledi. Daha sonra Munçak ile Hani, Rave'ye bol şans dileyerek ayrıldılar. Munçak ormanda birkaç ayda kendine geldi. Güçlendi. Hızlı koşmaya başladı. Hem öyle hızlı koşmaya başladı ki, Hani uçarak O'nu geçmekte zorlanıyordu.

Yazan : Serdar Yıldırım